

[Hans Nielsen.]

Indtægter, som Staten vil oppebære ved en Forlængelse af de Love, der omhandles i Lovforslaget, beløber sig til godt og vel 51 Mill. Kr., altsaa et meget betydeligt Beløb; men selv om den højtærede Finansminister faar disse 51 Mill. Kr., viser det sig dog, at efter al Sandsynlighed vil der alligevel være et Underskud paa Finansloven, naar den bliver vedtaget ved tredie Behandling, endda et Underskud paa ca. 15 Mill. Kr.

Det kan naturligvis siges om en stor Del af de Forslag, der her fremsættes af Finansministeren, at de smager mindre godt; andre, forekommer det mig, kan tages uden store Vanskeligheder, og uden at man føler nogen særlig Afsmag ved dem. Men det er jo nødvendigt, at vi faar disse 51 Mill. Kr. Kravet om dette Beløbs Tilvejebringelse er jo en Følge af Kriseforanstaltninger baade over for Landbruget og over for Arbejdsløsheden, og vi er jo ikke færdige med Krisen, hverken for Landbrugets Vedkommende eller for de arbejdsløses Vedkommende, og det er derfor ogsaa ganske naturligt, at Ministeren har foreslået disse Forslag til Forlængelse. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at komme ind paa Enkelthederne. Jeg vil kun fremhæve, at en stor Part af Indtægterne flyder af Afgifter og højere Told paa Luksusforbruget her i Landet; Galanterivarer, Silkevarer, Automobile og mange andre Ting, ogsaa Kaffe, belastes med en højere Afgift, naar de indføres fra Udlandet; desuden er der Afgifter paa den indenlandske Produktion, paa Øl og Chokolade og Cigaretter og adskilligt andet, foruden at der er højere Afgifter paa Spil under forskellige Former. Jeg synes, at der ikke fra et demokratisk Standpunkt er noget oprørende i, at vi i en saa alvorlig Krisetid som den, vi lever i, hvor det har været nødvendigt at støtte Landbruget i dets Kamp for at komme igennem Vanskelighederne, har maattet gaa til Afgifter som de foreslaaede. Der har ogsaa været et Flertal derfor her i Rigsdagen indtil dette Øjeblik, og jeg mener jo, at de Partier og de Rigsdagsmænd, som har været med til at gennemføre Kriseforanstaltningerne, nu maa tage Konsekvensen, som er en Forlængelse af disse Love, hvis Midlertidighed er indlysende derigennem, at de kun skal forlænges for et Aar. Jeg vil gerne sige her, at efter min Mening har det været til stor Fordel for det danske Samfund, at man har gennemført disse Kriseforanstaltninger. Vi ser jo nu, hvorledes Landbruget, om end med

Besvær og under strengt Arbejde, manøvrerer og arbejder sig ud af Krisen, og selv om alting endnu ikke er saa rosenrødt for Landbruget, som vi kunde ønske det, saa kan ingen benægte, at Fremtiden tegner sig lysere, end den gjorde for et Aar siden. Og hvad de arbejdsløse angaar, ser man heldigvis ogsaa, at Tallet paa arbejdsløse gaar ned; desuden kan man efter min Formening ogsaa iagttagge, at der næppe er noget Land i Verden, hvor der findes højere og bedre Understøttelser til de arbejdsløse, end der findes her i Landet.

Ligesom den højtærede Finansminister er jeg paa det rene med, at der vil blive klaget og jamret over disse Afgifter og Skatter. Men jeg synes oprigtig talt ikke, at Skatteborgerne i dette Land har saa uhyre megen Grund til at klage og jamre sig, naar man ser hen til, hvorledes Forholdene er i andre Lande. Jeg tror ikke, andre Nationers Skatteborgere er bedre stillet end de danske. Man ser, at Overklassen her i Landet i det forløbne Aar 1933 har haft gode Indtægter for manges Vedkommende (*Hasle*: Navnlig den socialdemokratiske Overklasse!). Det kunde hælde, at de Herrer Sagførere og Direktører og Fabrikanter ogsaa har haft det ganske pænt, maa jeg sige til det ærede Medlem. Man ser jo de stigende Udbytter, der betales af en Række Selskaber. Jeg siger ikke dette, fordi det gør mig ondt, tværtimod, jeg ser med Glæde paa, at alle Erhverv arbejder under gunstige Forhold. Men det ærede Medlem skulde være den sidste til at fremsætte en Bemærkning som den, han fremsatte, naar han tænker paa, hvilke Kvaler og Vanskeligheder de 130 000—140 000 arbejdsløse har haft med at slaa sig igennem med de Understøttelser, de faar. Jeg synes, det er meget upaakrævet af det ærede Medlem at gøre den Bemærkning, som han gjorde for et Øjeblik siden. Men Agitation er nu een Ting, og Realiteter er en anden.

Den højtærede Finansminister har handlet, som han burde handle, ved at fremsætte disse Forslag.

Jeg vil anbefale det høje Ting at gennemføre Lovforslaget meget hurtigt, det er jo nødvendigt, at det bliver gennemført, før Finanslovsforslaget kommer til tredie Behandling, for at man da kan have Klarhed over, hvorledes Finansloven kommer til at se ud. Jeg tror, som sagt, ikke, der er noget andet Land, hvor Skatteborgerne har det bedre, end vi har det her, og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hasle, som afbrød mig, at han og den Klasse, som han hører til, burde i Virkeligheden paa deres Knæ takke den nu-